

— Man behöver ju inte vara stridbar utan komma med en from önskan ... säger Gustaf Wetter.

i försam-
rutom att
pastor —
lasmusiken
utom har
ter. Dessa
kunna
länder,
jfa om hur
Siänniskor,
lokalerna
nera mot-
uppskat-
en för-
gjort det
re, säger
får vara
irs för de
med för

gt aktu-
en, säger
t är för
ra en lo-
dmötena
lokal är
blev till
n var ju

Lidåker
att flera
istus och
redskap

rie spelman i Rekarne folkdans-
gille, där han spelar tre gånger
i veckan, och medlem i Eskilstuna
spelmanslag, så hans fela lär säl-
lan få vila.

Gustaf Andersson började spela
fiol redan som liten pojke. I 15-
årsåldern tog han sina första spel-
lektioner och snart var han mogen
att spela på bröllop och andra
festliga evenemang. De mest om-
tyckta danserna på bondbröllopen
var vals, polska och polkett.
Tryckta noter var det inte så gott
om på den tiden, så ofta fick hr
Andersson skriva av ur något lå-
nat häfte.

Men fortfarande spelar han
helst utan noter eftersom "man
spelar lättare och ledigare då".
Och spelandet kommer han att
fortsätta med så länge han nå-
gonsin förmår, för han har fort-
farande stor glädje av det.

"Kulturskatt på undantag Men det ska bli ändring"

Bröllopsklockorna ska ringa
1 tusental, pingstbrudar i
hundralet ska torka en tår ur
ögonvrån och le mot svettiga
fotografer, och i nylövade
kyrkor ska alla Sveriges or-
ganister spela Ulfåsamar-
schen och Mendelssohn på lö-
pande band. Det är tradition.
Men den riktiga traditionen,
den är satt på undantag. Var-
je bygds brudmarsch, äkt-
svensk musik av oskattbart
värde och med kyrklig hävd,
borde plockas fram ur arkiven
och dammas av!

Det anser Gustaf Wetter i Kat-
rineholm, förgrundsgestalt i hela
gamla Svithiods spelmannskår. I
mitten på nästa vecka kommer
han för övrigt att föra saken på
tal vid spelmansförbundets riks-
stämma i Umeå.

— Österåker har en egen brud-
marsch troligen från 1700-talet,
Vingåker har en förträfflig, Sto-
ra Malm har en pampig, Julita
har sin brudmarsch, ja snart sagt
varje socken har sin egen marsch,
men de spelas för sällan, menar
hr Wetter.

— Brudmarschen från öster-

åker tecknade jag själv upp för
omkring 35 år sedan och vännen
Paul Tjäder har satt den för orgel
och fiol. Den torde snart nog kom-
ma att ges ut. Men fler brudmar-
scher måste arrangeras på detta
sätt.

Vid sina föreläsningar brukar
hr Wetter säga:

— Det borde vara lag på att
halvljumma kantorer skulle ha
skyldighet att lära sig spela sin
sockenkyrkas bröllopsmusik.

Men då tidningen intervjuar ho-
nom är han mer diplomatisk:

— Man behöver inte vara strid-
bar för att komma med den from-
ma önskan att folk skulle be-
gära av kantorn att spela socken-
musiken, eller att kantorn skulle
föreslå brudparen att få spela vig-
selkyrkans egen marsch. Det hän-
der så ofta att organisterna själ-
va får välja musiken.

— Och då händer det så ofta att
de väljer att spela Mendelssohn,
som inte har i kyrkan att göra
egentligen. Purcell, Bach och Hän-
del har kyrklig hävd och Söder-
man med Bröllopet på Ulfåsa är
nationell, så ur den synvinkeln är
hans marsch naturligtvis berätti-
gad.

— Den bröllopsmusik som byg-
derna kan bjuda och som har
genuin klang, har ett oerhört kul-
turvärde. Och jag kan inte be-
gripa att det ännu inte slagit ige-
nom att den skall spelas. Det har
gports många framstötter om det.
Det har visserligen varit en brist
att melodierna inte i många fall
funnits arrangerade för orgel eller
piano, men det torde bli bättring.

— Det här är ett problem som
inte bara är aktuellt i Sörmland

utan det är kännbart över hela
landet, slutar hr Wetter med en
stilla bön om organisternas ener-
giska medverkan så att det blir
en ändring till det nationellare,
till det bättre.

Jellon.